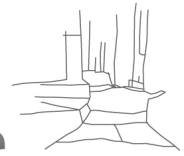

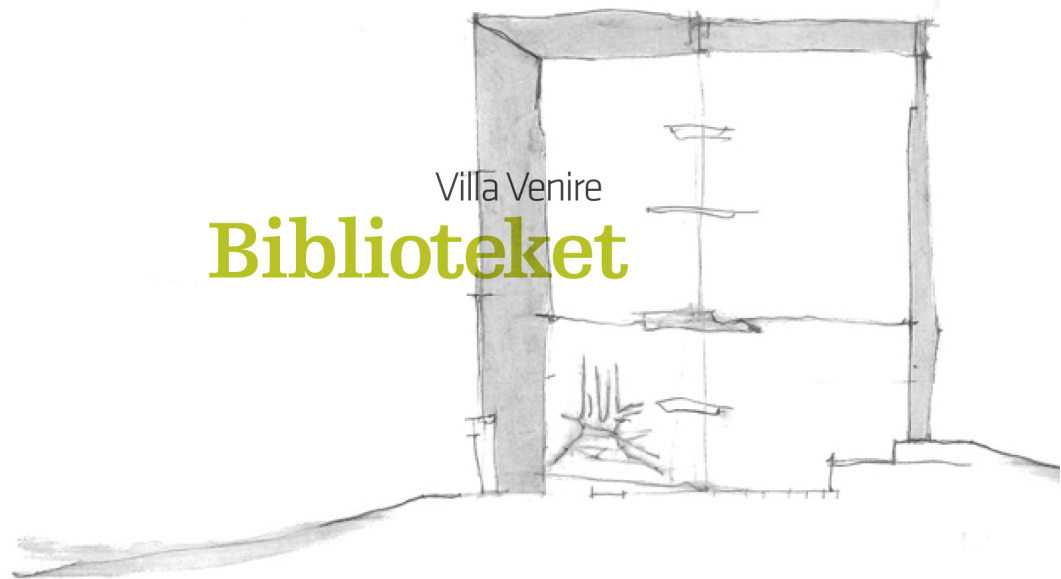
villa
Venire

Først skal øjnene se sig mætte

Af Frederikke Larsen, Villa Venire A/S - april 2011

Villa Venire
Biblioteket

Før man kan andet, skal øjnene se sig mætte i det stærke æstetiske udtryk og det utvivlsomt tvekønnede signal. Miss Fish skal indtages i fuld figur. Hvad kommunikerer der om? Kunst? Køn? Kampvilje? Beredvillighed? Det sidste ikke mindst. Det ved jeg, så snart vi begynder at tale sammen. Jørgen Callesen har taget et stort ansvar for, at Danmark i dag har et helt særligt kunstrum, kaldet Warehouse 9.

Jeg har læst Jørgens egen præsentation af Warehouse 9 som "et kunstrum, der i en årrække har præsenteret eksperimenterende tværæstetiske projekter og udstillinger bl.a. med et queer eller feministisk indhold, som ikke har været repræsenteret på de øvrige teatre, spillesteder og gallerier, og som kun i beskedent omfang har været støttet af kunstråd, musikudvalg og andre fonde, som støtter professionel kunst." Samme sted har han betegnet sig selv som kulturel entreprenør, producent og udøvende kunstner.

Det er tekst til at forstå, mens Miss Fish i sin fysiske manifestation ikke er helt så begribelig. Det er imidlertid irrelevant at undersøge om Jørgen opfatter sig selv som queer, hvorvidt Miss Fish er Jørgens alter ego eller hvornår de to mødte hinanden. Mens det er interessant at tale om motivation, ansvarlighed, betingelser, netværk, frihed - og ikke mindst kunst. Dog kan Miss Fishs kommunikation ikke ignoreres. Hun står foran mig, om end kun et øjeblik, men dog en mærkbar afstand i tid, før Jørgen selv ankommer. Det må ske igen og igen, tænker jeg.

Jørgen er et af de mennesker, der straks aflæses af omgivelserne som anderledes end flertallet: heteroseksuelle mænd og kvinder. Han er tydeligvis hverken heteroseksuel eller maskulin. Det har effekt for alt andet, vi kan opfatte om Jørgen. Det lille øjeblik, der går, hvor jeg sluger Miss Fish med øjnene, før jeg taler med Jørgen, minder mig om dette. Selvom hans foretrukne udtryksformer ikke er ulig andre performerers eller kunstners, bliver vores opfattelsesevne, vores evne til at opleve hans værk, indfarvet af, hvorvidt Jørgen er ok eller ikke. For os.

Jørgen er ok for mig. Jeg har haft god tid til at vænne øjnene og hjernen til indtryk af anderledeshed. Hele livet i princippet, hvor mødet med Jørgen er et af mange tilsvarende møder. Han og jeg er næsten-naboer. Jeg har fulgt med i hans karriere, især den årelange kamp for at etablere Warehouse 9. Jeg har tilfældigt set ham gå gennem gaden i utallige skikkelser. Har nydt synet, som jeg nyder at få en uventet gave. Sikken en generøsitet. Sikken en fest for øjnene. Senest har jeg oplevet ham live i Warehouse 9, som arrangør og optrædende vært, hvor han om nogen demonstrerer villighed. Derfor er han selvfølgelig på forsiden af denne avis.¹

Hvad er det så Jørgen er villig til? Det åbenlyse, at udstille sig, er ikke temaet for vores samtale. Udtrykket er blot en af konsekvenserne, af det, han gerne vil. Han vil gerne fremme offentlig tilgængelighed for udtryksformer, der ikke får plads de fleste steder. Han vil gerne give mennesker, der andre steder ekskluderes, et trygt sted at være sammen. Han ønsker at gøre opmærksom på, at det med at være mand med højt lyserødt hår og sminke ikke skal føre til et liv i en lejlighed med pension. Han vil demonstrere, at det er muligt for såvel en Jørgen Callesen som en Miss Fish at være forsker, projektleder, professionel kunstner og underviser. Han vil rejse ud, bogstavelig

---

¹ Avis Venire nr. 10 - 2011

talt og i overført betydning til udlandet, det akademiske og det kunstneriske landskab, eller til hvor som helst nogen vil lytte og opleve, hvad kunstrummet Warehouse 9 er skabt til og for.